

РЕШЕНИЕ

№ 6291

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 17.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8232** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба от „ЕВН България Електроснабдяване“ – ЕАД- [населено място] и от „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД-гр. П., представлявани от пълномощника юрисконсулт К. Н. срещу Решение № Ж-606/12.07.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/. В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради противоречие с материалния закон, неспазване на установената форма, нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Иска се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноски.
В съдебно заседание жалбоподателите, редовно призовани, не се представляват. Постъпило е становище от процесуалния им представител юрк. Н., в което заявява, че поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, а оспореното решение отменено. Претендира присъждане на сторените съдебно – деловодни разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско или юрисконсултско възнаграждение.
Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, в съдебно заседание се представлява от юрк. К., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение, претендирано от процесуалния представител на жалбоподателите.

Заинтересованата страна – Д. Н. в съдебно заседание се представлява от адв. М., който поддържа постъпилото писмено становище по същество, с искане за отхвърляне на жалбата, като неоснователна и недоказана. Претендира се и присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно приложен договор за правна защита и съдействие.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Д. Н. е небитов клиент на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД за обект 4, находящ се в [населено място],[жк], зона „В“, [жилищен адрес] с ИТН 4006452, с кл. № [ЕГН] и с предназначение „за търговска дейност“.

На 21.01.2022 г. Д. Н. е подал Заявление за услуга до Е., с което е поставил искане количествата консумирана електрическа енергия в горепосочения обект на адреса в [населено място], [жилищен адрес] да се фактурират по цени за битови клиенти.

С писмо от 30.01.2022г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е информирало жалбоподателя, че не може да удовлетвори искането му за промяна на статута от небитов на битов, тъй като е необходимо да се промени предназначението на обекта съгласно т. 41 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Д. Н. е подал в Комисията за енергийно и водно регулиране жалба с вх. № Е-11ИН-00-375/12.05.2023г. срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД. В жалбата е изразено искане количествата консумирана електрическа енергия за обект 4, находящ се в [населено място],[жк], зона „В“, [жилищен адрес] с ИТН 4006452, с кл. № [ЕГН] и с предназначение „за търговска дейност“, да се фактурират по цени за битови клиенти, тъй като обектът се използва за живеене, а консумираната електроенергия - за битови нужди.

На основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 с писмо от 17.05.2023 г. Комисията е изисквала от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД становища на дружествата във връзка с подадената жалба.

На 25.05.2023 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е посочило, че е предоставило информацията, с която разполага на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и отговор по същество ще бъде представен в КЕВР от страна на електроснабдителното дружество.

„ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД представя становище от 25.05.2023г., в което е изложено, че обектът на клиента е заведен в системата на ЕВН ЕС като небитов и, че след като жалбоподателят е подал заявление на 21.01.202 г. за услуга до Е., с което е поставил искане количествата консумирана електрическа енергия в горепосочения обект на адреса в [населено място], [жилищен адрес] да се фактурират по цени за битови клиенти, е получил отговор с писмо от 30.01.2022г. от „Електроразпределение Юг“ ЕАД. С него Д. Н. е информиран, че не може да удовлетвори искането му за промяна на статута от небитов на битов, тъй като е необходимо да се промени предназначението на обекта съгласно т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ и съгласно чл. 178, ал. 4 от ЗУТ, обекти със стопанско предназначение, в случая „за търговска дейност“, не могат да се ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация. Доказателства, че Н. е изпълнил такава процедура до този момент, не са представени.

На закрито заседание Комисията за енергийно и водно регулиране е взела Решение №

Ж-606/12.07.2023 г., с което е дала на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД указания: 1. В седемдневен срок от получаване на решението да удовлетворят искането на Д. Н. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди, за обект 4, с ИТН, 4006452, находящ се в [населено място],[жк], зона „В“, [жилищен адрес]; 2. В седемдневен срок след изпълнение на т. 1 да уведомят Комисията за предприетите действия.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 142 от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г./. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Към датата на издаване на оспореното решение т. 2а от §. 1 от ДР на ЗЕ предвижда, че „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33а на същата разпоредба е дадено определение на понятието „небитов клиент“ – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. От анализът на двете разпоредби ясно се установява, че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването, на които се купува/ползва енергията, а не на плоскостта на характера и вида на обекта, като жилищен или стопански.

Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от Общите условия включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на

дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на чл. 6 от Общите условия, предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия /от стопанска на битова или обратно/. В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия, клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 /тридесет/ дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Следва да се посочи с Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗЕ, в сила от 26.06.2020г., е въведена разпоредбата на §15, ал. 1, съгласно която в 30-дневен срок от влизането в сила на този закон, крайните снабдители изпращат уведомление до всеки небитов краен клиент за прекратяване снабдяването с електрическа енергия от 01.10.2020г. на обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия. С разпоредбата на ал. 2 се конкретизира, че в случай че до 30.09.2020г. включително клиент по ал. 1 не е сключил договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени, доставката на електрическа енергия се извършва от досегашния му доставчик, в качеството му на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5. С ал. 3 на §15 се уточнява, че доставчикът по ал. 2 сключва типов договор с клиентите, които до 30.09.2020г. включително не са сключили договор с търговец на електрическа енергия. Типовият договор е със срок от 01.10.2020г. до 30.07.2021г. До сключването на типовия договор доставчикът по ал. 2 осигурява доставката на електрическа енергия при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с доставката.

Горните разпоредби в Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗЕ не съдържат ограничения относно промяна на нуждите, за които се ползва електрическата енергия в даден обект и същите не противоречат на заложените в ЗЕ критерии за разделение между битов и небитов клиент.

Не следват различни изводи от разпоредбите на Закона за устройството на територията /ЗУТ/. Съгласно т. 41 от § 5 от ДР на ЗУТ, промяна на предназначението на обект е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане. Да се задължи собственик на различни обекти в жилищна сграда да извършва такава промяна, в случай че чл. 6, ал. 4 от Общите условия го задължава при промяна на

предназначението на използваната от него енергия от стопанска на битова само писмено да уведоми за това „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД, противоречи на целта на закона. Промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ.

В конкретния случай с подаденото на 21.01.2022г. заявление, заинтересованата страна е декларирала, че консумираната електрическа енергия в обект 4, находящ се в [населено място],[жк], зона „В“, [жилищен адрес] с ИТН 4006452, с кл. № [ЕГН], който се ползва за битови нужди и може да се приеме, че съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия на „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД жалбоподателят е уведомил електроснабдителното и електроразпределителното дружество за начина на ползване на обекта.

В подадената от Д. Н. жалба до КЕВР изрично е посочено, че е подал заявление на 21.01.2022 г. до „Електроразпределение Юг“ ЕАД за преминаване към регулиран пазар на електроенергия и съответно нейното заплащане по цени за битови клиенти на „ЕВН България“ ЕАД в качеството му на краен снабдител на електрическа енергия. Той моли комисията да разгледа жалбата му и в случай, че я смята за основателна да даде задължителни указания на „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

По делото са ангажирани и доказателства, част и от административната преписка, сочещи че обектът се ползва за жилищни нужди, а именно Констативен протокол от [община], че от 24.06.2019 г. обектът се ползва за жилищни нужди, както и Заявление за услуга до ЕР Юг от 21.01.2022 г. за промяна на статута от небитов на битов клиент, копие от Нотариален акт № 57 от 2019 г. и 30.01.2022 г. от „Електроразпределение Юг” ЕАД е изпратено писмо по електронната поща до клиента.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора следва да се уважи искането на ответника за присъждане на разноски, а именно на Комисията за енергийно и водно регулиране се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя в минимален размер, като предвид направеното възражение взе предвид и фактическата и правна сложност на делото и броя на проведените по делото съдебни заседания, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на от по 100 лв. Заинтересованата страна претендира разноски за заплатено адвокатско възнаграждение, каквито следва да бъдат присъдени в посочения и заплатен, съобразно договора за правна защита и съдействие размер от 1000 лв., на основание чл.143 ал.4 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 55-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ – ЕАД- [населено място] и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД-гр. П., представлявани от пълномощника юрисконсулт К. Н. срещу Решение № Ж-606/12.07.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и

„Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплатят на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплатят на Д. К. Н., ЕГН [ЕГН], разноси по делото в размер на 1000 (хиляда) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: